

სოციალისტ-ფედერალისტი

პარასკევი, ივლისის 15

1921 წ

გერმანული
ბიზნეს-მედიკა
ფასი 300 მანათი

ფედერალისტი

რედაქციის მისამართი:
დამფუძნებელი კრების ქ. № 8
ტელ. ნომერი 12-29

გულდამწერნი და ჟღერმეს მწუხარებაში მყოფნი: ღელა ნინო წითლია-
შვილისა, მამა არჩილ ფარესიშვილი ცოლ-შვილით, აფუყებენ ნათესავთ
და ნაცნობთ სეყვარელთ

დიმიტრი ლავითის კის ფარასიშვილის
ტრაგიკულად დაღუპვას. დაკრძალვა მოხდება დღეს პარასკევს ივლისის
15-ს. ცხედარს გამოასვენებენ ქვაშეთის ტაძრიდან, დასაფლავება მოხდებ-
და ვერის წმ. ნიკოლოზის სასაფლაოზე. 1622

სრულიად საქართველოს საკათოლიკოსო საბჭო აცნო-
ბებს ქართულ მონუმენტს სასოგადოებას, რომ ივლისის
11-ს საღამოს 5-ნახ. საათზე კარდაცვალება
**კათოლიკოს-პატრიარქი
ლეონიდი**
ზანაშვილები უკვე აღდგენ, საღამოს 7 საათზე, მისი უწმი-
დესობის კარის ეკლესიაში. დაკრძალვა კვირას, ივლისის
17-ს სიონის საკრებულო ტაძარში.

პროლატარული კულტურა თუ რუსიფიკაცია

საქართველოში საბჭოთა სისტემის
დამყარებას მოჰყვა ჩვენში უცხო ელემ-
ენტების გაძლიერება. ყველა ხელმძღვანე-
ლად ორგანიზებულ უზარმაზარ დაწე-
სებულ ბანდს აყარებდნენ მუშა-მოსახლე-
ობების წინაშე, რომელთაგან ქართველებს
თითებულად ჩამოეთვლიათ და მათაც
უწინაშე უწინაშე თანამდებობა უჭირავთ.
ასე რომ ჩვენი სახელმწიფო და საზო-
გადო დაწესებულება წარმოადგენენ
უცხოელთა „კოლონიებს“. და აწარ-
მოებენ კიდევ თავისებურ, კოლონიურ
პოლიტიკას, ვითომც ახალი პროლატარ-
ტული კულტურის გავრცელება,
პროლატარული კულტურის საშუა-
ნიადმდელო ჩვენ არაფერი გვაქვს,
მაგრამ როცა მისი სახელით წმინ-
და რუსიფიკატორულ მიზნებს ახორ-
ცილებენ, როცა ამ დღეობით ქართულ
კულტურას ებრძვიან, ქართულ ენას სიგ-
რავენ და ქართულ ხელოვნებას აჭედი-
თებენ, აქ ამ ხელს საქმეში პროლატარ-
ტიკის ხსენება, მისი სახელით მოქმე-
დება, შეზღუდვა და შეუზღუდავად მუ-
შათა ეკლესიის, მისი მალაქი და საკა-
ცობრივი იდეალებისა.
ნურაფერ ცდილობს ჩვენ მოტყუილე-
ბას. ჩვენ ვხედავთ ნაცნობ პოლიტიკას
და მზირად ნაცნობ პრინციპს.
ჩვენ არც უცხო კულტურის წინააღ-
მდეგი ვართ, არც მისი გავლენის გვეში-
ნია ნორმალ პირობებში. საქართველოს
დიდი ისტორიული წარსული აქს და
დრამა შინაარსიანი ორგანიზური კულ-
ტურა. საქართველოს პროლატარტიკის
ფარავითარი საშუალებით ვერ დასთმობს
თავის კულტურას, როგორც თავისი წყალს.
სანამ არ გადაგვარდება. და ვინც ამ
უკანასკნელის ცდაშია, ის ქართველი
მშრომელი ხალხის უსაშინესი მტე-
რია, ის ერის კამია შოეინისტია.

ოსკალათის აგავისათვის
ჩვენს მებრუნელ ოსმალებში ფრიალ
სერიოზული ამბები ხდება. ეროვნულმა
ოსმალებმა რევოლუციონური რუსეთის
დახმარებით შეიქმნა კვირის დაუმტკი-
ცა, თუ რა შეუძლია თავისუფლებისა-

დხმარებით ფართოვდება და მტკიც-
დება ანატოლიის მიმართ.
ამაირად „ზოხადორის ავთიმოფი“
ანატოლიაში მოჩანს.
შეიქნა მთლიანი ანტიიმპერიალის-
ტური ფრონტი მოსკოვიდან ანგორამდე.
როგორი შანსები აქვს დღეს ამ მო-
ძრაობას, როგორია მისი უახლოესი
პერსპექტივები?
ოსმალები სიურპრიზების ქვეყანაა,
ამისთანავე მისი წინააღმდეგ ჩვენ გვეუბ-
ნება, რომ შახ ბეგა სეფალოზა. ეს
ნიმუში, რომ ოსმალებში გადასლარ-
თულია და ჩაქსოვიდა მრავალი ინტე-
რესები და წინააღმდეგობანი.
ამიტომ გვსურს რამესი თქმა მწე-
ლით, მხოლოდ ერთი რამ აშკარაა:
ოსმალები დამოუკიდებლად თავისი
ეროვნული განთავისუფლებისათვის
ბრძოლა არ შეუძლია. მას დღეს ორი
გზა აქვს: რუსეთთან შეიძრო კავშირი
და სრული ეროვნული თავისუფლებისა-
თვის ბრძოლა და ამ ბრძოლაში გამარ-
ჯება ან თავის თავის ლაღატი და
ანტიანტისთან რამე „მოდუსის“ გამო-
ნახვა და შერყევა.
სწორედ დღეს უნდა გადაწყდეს ეს
საკითხი. სხვათაშორის, ეს იმით, რომ
ოსმალები საკითხს დღეს მორბევი სა-
კითხია ანტიანტისთვის. დღესდღეის ანტიან-
ტის უზრუნველების მთავარი საშუალება იყო
გერმანიის, მისი გაფუქვების და განაღფ-
რებას ანდომება ანტიანტისთვის უმ-
თავრეს ენერჯიას. გერმანიამ მიიღო
ანტიანტის ულტიმატუმი ის დღეცა ისე
მიიღო, რომ მის აყენება შეუძლია მხო-
ლოდ ახალ რევოლუციას. ამის შემდეგ
ბუნებრივად უკეთ მიდგა ოსმალებთან.
ანტიანტის დიდი ხანია ცდილობდა ან-
გორა თავისკენ გადაებრუნებინა. ანგორის
წარმომადგენლები კიდევაც მოიწყვიეს
დონდონის კონფერენციაზე.
საბჭოთა რუსეთში უკანასკნელს დაუ-
პირდაპირა მოსკოვის კონფერენცია და
ჩვენ ვიცით მოსკოვმა გააქარწყლა კი-
დეც ლონდონის გეგმები.
ანგორამ დამარცხა საბერძნეთი, სულ-
თანაა ტაბატე ხელი აიღო, ახეთია ოს-
მალებთან შეთანხმებული ცნობები ამავე
მოსკოვის ანტიანტის ანგორასთან მოლაპარა-
კებას აწარმოებდა, ცხადია იქნებამ ახ-
ალი სიტუაცია, ახალი კომპინაციები.
შესაძლებელია ანგორამ თავის თავს არ
უღალატოს და რევოლუციონური რუ-
სეთთან ერთად განაგრძოს ბრძოლა
ანტიანტის იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.
ანგორამ შეიძლება მორბევი, ჩვენ ვიცით
კემალი კომუნისტია არ არის ანტიანტის
გაუმაძღრობამ ეროვნული ოსმალები
და ქემალი დაუახლოვა რუსეთს შესა-
ძლოა, თუ ანტიანტის საგრძობლად
შეამსუბუქა სერვის წავის პირობები და
ოსმალებს რამე კომპინაციები ამიერ-
კავკასიაში შეხვდება, მაშინ შესაძლოა
ქემალი და მასთან ერთად ანგორამ
პირი იბრუნეს, ფრონტი იცვალეს...
ამიტომ საბჭოთა რესპუბლიკები ვალ-
დებულნი არ-ან ენერჯიულად თავალური
ადეგონ ოსმალების ამბებს და ყოველ
გვარი სიურპრიზებისათვის მზად იყვნენ
მ. - ვილა

რადგან აღნიშნული სამი მომენტი უფ-
რო ბრალდებას ჰგავს, ასევე მოვიხსენ-
ებენ.
პირველი ბრალდება: გრ. რომაქიძემ
სთქვა, რომ „მხოლოდ დღეს გაჩნდა
ქართველი პოეზია „ციხეფრე ყანჭების“
ჯგუფის სახით. ამ ჯგუფში უკვე და-
მარცხა რუსთაველი...“ ამას ვწერდი.
თავის-მართლდება: მე ვთქვი, ამბობს
გრ. რომაქიძე, რომ „მეოცე საუკუნეში
ახალი პოეზია იყო სიტყვის გადახა-
ლისება... სიტყვის ენერჯიამ იპოვა სხვა
გვარი სიმართლე, გამოთქმის ძალამ მო-
ნახა თავისებური რიტმი, რუსთაველს
ამ მხრივ მოქიშნენი უკავს.“ მე ვაბრა-
ლებ რომ გრ. რომაქიძემ სიტყვა-სიტ-
ყით ასე სთქვა: „Руставели უჯე მრე-
ვიძელი“-ო. ამას რომაქიძე ვერ უარ-
პყობს. თუ ნებას მოწმებთ და-
გამტკიცებ. და როცა ამას ამბობდა,
მეოცე საუკუნის პოეზია კი არ უხსენე-
ბია, მხოლოდ „ციხე-ფრე“ ჯგუფზე
ლაპარაკობდა. შეიძლება ეს არ დიდი-
როს ქართველმა საზოგადოებამ, რადგან
„ყანჭებებს“ არ უყვართ თავის გაზიარ-
ება, მაგრამ ამ შემთხვევაში ასე იყო.
რომაქიძე ამ ბრალდებას აცილებს
ვერ ახერხებს, და სხვა სფეროში გა-
დადის: საღ შრის აქ დამტკიცება რუს-
თაველისა?—მე არც შემიძლია რუსთა-
ველი დამტკიცო. ვერც ვიტყვი. მე
ვწუხები მხოლოდ, რომ ამ უანგარიშო
სიტყვების წარმოთქმით თვით იმტკი-
რენ თავს „ციხეფრე ყანჭები“.
მეორე ბრალდება: „საქართველო რო-
მაქიძემ ოთხი რასის კონგლომერატად
გამოაცხადა: იბერები, მესხები, ქართველი
და კოლხები.“ ასე ვწერდი მე. მიპასუ-
ხა რამე რომაქიძემ?—არაფერი. იქნებ
ეს ბრალდება პასუხის ღირსად არ ჩას-
თვალა? მე კი ვამბობ, რომ აქაც რომ-
მაქიძემ საკუთარი თავი დაიმტკიცა. და
ეთნოლოგიის სრული უკუდინარობა გა-
მოიჩინა. თუცა ამას გარდა ასეთ თქმას
სხვაგვარი მნიშვნელობაც ეძლევა.

მესამე ბრალდება: რომაქიძემ სთქვა,
ვწერდი მე, რომ „აღმასახლები საქარ-
თველო გადაშენებულია, რის საუკეთესო
ილიუსტრაცია არის ტფილისი თა-
ვის „მოქალაქეთ“, ეს ეთნიკური სუბშ-
ტრი, სადაც ყველაფერი, საქართველოს
გარდა. ტფილისი არ არის საქართველო
ქალაქი. მონოკლემის შემდეგ აღმოსავ-
ლეთი საქართველო კვდება და მოკვდა
კიდევო.
რა მიპასუხა რომაქიძემ?—რასიული
სუბშტრი ტფილისი ეხება. აქაც რომ-
მაქიძე უკან იხევს. მონოკლემზე რომ
ილაპარაკა, სპარსეთზე დასხ. არცხეზოდ
ეს მიუღ ადამისგანეთ საქართველოს, ან
რომაქიძის ტერმინოლოგიით „ქართველის
რასას“? ამა სთქვას, რომ არა. დოკუ-
მენტებით, დაუმტკიცებ რომ სთქვა, „და
ტფილისი მხოლოდ ილიუსტრაციად იხ-
მარა.

საინტერესოა რომაქიძის „სილოგოზ-
მი“,—თუ ტფილისში არის ეთნიკური
„სუბშტრი“, უკანასკნელისგან იგი უნდა
გაიწმინდოს. აი ერთად ერთი დასკვნა.
საიდან გამომდინარობს ამ გვარი და-
სკვნა ამა მიხედვით. ან და ეს დასკვნა
სთქვა იქ, სადა ცნობასწავა არა.
თავის თავად ცხადია, რომ მე სხვა
დასკვნა არ დამებდა უბოდა“-ო. მე კი
ვამბობ, რომ გრ. რომაქიძის ნათქვამი-
დან, თავისთავად ცხადია, რომ ეს
დასკვნა არ გამომდინარობდა.
ანტი-პატრიოტიზმი კი არ ვდებ მე
ბრალს რომაქიძეს, ამავედ უპასუხის.
მგებლობაში, ზერელობაში, გაფრთხი-
ლებლობაში, თავის გაზიარებაში და
ცალმხრივ სექტანტობაში.

პერ უარკყო
(გრ. რომაქიძის „განმარტებას“ გამო.)
გრ. რომაქიძემ „განმარტება“ მისცა
ქართველ საზოგადოებას ჩემი წერილის
გამო. (იხ. „ნაქარქეია კულიანხე“,
სოც.-დემ. № 102 ვ. დ.) იგი მეტად
სუსტი განმარტება იყო და ვერცა. მე
სამი მომენტი აღვნიშნე, და მათშესხებ
უნდა ეპასუხა გრ. რომაქიძესაც.

დასასრულ მინდა აღვნიშნო, რომ ჩემს
წერილს სულაც არ ვწერდი მტრული
განზრახვით. პირიქით. რომაქიძეს პა-
ტივისა ვცემდი, დღესაც მსურს გულ-
წრფელად მისი სიკეთე, და თუ დაუნ-
ღოელი ვიყავ და ვარ, ისევ რომაქი-
ძის სასარგებლოდ. რამდენადაც მეტ
თავდაპერილობას გამოიჩინს და სიღრ-
მეს, იმდენად უკეთესია მისთვის. რომა-
ქიძემ უნდა აღადგინოს თავის პრესტიჟი,
რომელიც მას უსათუოდ ჰქონდა.
თავის ზოგიერთ ამხანაგების გავლენ-
ისაგან უნდა გაინთავისუფლოს თავი.
მეტი სიღრმე, სიმძიმე და სიფრთხი-
ლე.
„განმარტების“ წერას ეს აჯობებს.
გან—დვიკა.

† ახს. დიმიტრი ფარასი- შვილი

კვირას, ივლისის 10, ქ. დუშეთში ვი-
დეც ბოროტის ხელმა მოკლა ჩვენი სა-
უკეთესო ამხანაგი დიმიტრი ფარასი-
შვილი.
ახალგაზრდა, ბრვე ვაჟი, ინტელი-
გენტი პიროვნება, უანგარო პატრიოტი,
სოციალისტი და რევოლუციონერი. და
ამ აღმანიის სასარგებლოდ და აზრიან
სოციალისტს უჭრულ ტყვეობა აჩერებს
ვიდეც ქვე-მძრომი, წინააღმდეგ, ხალხის
მოლაღატი, ლაჩარი.
ორდღებში ჩასაფრება და ზურგი-
დან თავს-დასხმა მხოლოდ ნაძირალის
საქმეა, მაგრამ საუბედროდ სწორედ
ამ გვარი ნაძირალეში გამოვლენულად
დღეს დუშეთში, რომელიც დაძაწიან
უწმინდურ გულთ და ხალხის დალატში
ეძებენ მხეცურ ინსტინქტების დაკმაყო-
ფლებას. ეს მეორე მკვლელობა ამ ათი
დღის განმავლობაში. გადმოგვცემენ რომ
მოსაქალაქი კანდიდატები კიდევ ყოფი-
ლი. არ ვიცით ვისთან არიან შე-
ხიზუნული ეს დამის ბანდიტები. არ
ვიცით, რა აკავშირებთ მათ დუშე-
თთან. ეს კი ვიცით, რომ მათი აღაგმვა
უნდა მოხდეს დაუყოვნებლად. უნდა მოი-
პოს ის ტერორის ატმოსფერა, რომ-
მელსაც დღეს იქ დაუსადგურებია. დაუ-
ყოვნებლად უნდა მოხდეს გამოძიება,
და სასტიკი სასჯელი უნდა ნახოს არამ-
ზადებმა.
ახს. დიმიტრი ფარასიშვილის სისხლს
ასე არ დავტოვებთ უპატრონოდ. მო-
როტ-მოქმედებს, რომელიც ჩვენს პარ-
ტიას ასე დაუნდობლად და ქურდულად
სტაკებენ საუკეთესო ამხანაგს და პა-
ტიოსან რევოლუციონერს, გავაგები-
ნებთ, საღ შრის მათი ადგილი, როგო-
რი პატრიონი ჰყოლია დამატრი ფარასი-
შვილს.
გ. კოტეტიშვილი.

† პრიუზა ჩარავას ხსოვნაში

მოულოდნელად შემთხვევამ სრულებით
უღროვოდ გამოავლია ხელიდან ენერ-
გიული მებრძოლი, რევოლუციონერი—
ამხ. გრიშა ჩარავა; მაშინ, როდესაც უკერ
კიდევ თავსში გვედგა სახე ჩვენი საუ-
კეთესო მუშაკის—პალიკო ბეშევაძის,
რომელიც გმირულად დაიღუპა სამშობ-
ლოს სადარაჯოზე.
გრიშა ჩარავა, ეს იყო ენერჯიით
აღსავსე ახალგაზრდა, რომელსაც დიდი
შრომა მიუძღვის ქუთაისის ახალგაზრ-
დების წინაშე. იგი ადრე გაეცნო და
შეუღლა საზოგადო. საქარზე მუშაობას.
იგი იბრუნებდა შეტად ცუდ პირო-
ბებში, მაგრამ მიუხედავად ამისა მან
გადალახა ყოველივე დამრკობლები და
მიადწია თავის მიზანს. ის გვიკითხავდა

